Redacţiunea Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolfŭ Mosse Haasenstein & Volger (Otto Maas), Henric Schalek, Alois Herndl M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger Anton Mesei Eckstein Bernat*: în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ; o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LIV.

„Gazeta“ ese în fiă-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., Pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 219. Braşovŭ, Joi, 3 (15) Octomvre. 1891.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Octomvre 1891 st. vechiu s'a deschisŭ **nou abonamentŭ**, la care învitămŭ pe toţĭ amicii şi sprijinitoriĭ foiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl. pe şése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe anŭ 2 fl., pe şése lunĭ 1 fl.

Pentru România şi străinătate: pe anŭ 8 francĭ., pe şése lunĭ 4 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Patriotismulŭ la noi.*)

I.

Nicăirĭ în lume nu se face atâta vorbă de *patriotismŭ*, ca la noi, şi nicăirĭ în lume nu se comitŭ mai multe abusurĭ, nelegiuirĭ şi fapte dejositóre în numele patriotismului, ca la noi.

De se adună la olaltă 2—3 „patrioţĭ“, se bea şi se mănâncă în numele patriei; în adunările sătescĭ, învĕţătorescĭ, confesionale, comitatense, până susŭ la dietă, vorbirile gemŭ de patriotismŭ; în cârciume, îndată ce se înfierbêntŭ capetele, discusiunile se învîrtŭ totŭ pe lângă patriotismŭ, ba chiar şi epistolele private se încheiă cu „salutare patriotică“.

Legile esistente, începêndŭ dela ministru până la celŭ mai flămênḑitŭ scriitoraşŭ de notarŭ, se esplică, se sucescŭ şi se calcă fără şovăire „în sensŭ patrioticŭ“, punêndu-se acestŭ „sensŭ patrioticŭ“ mai pe susŭ de tóte legile.

La noi nu esistă decâtŭ o singură lege: „salus reipublicae“, sub care în sensŭ maghiarŭ se înţelege *maghiarisarea.*

In dietă, deputaţii pretindŭ dela miniştri, ca sĕ reguleze curtea, armata etc. „în sensŭ patrioticŭ“, sĕ ia şi sĕ atace autonomia eclesiastică „în interesŭ patrioticŭ“, aplaudéză orĭ ce mĕsură ilegală a miniştrilorŭ, décă aceea e luată „în spiritŭ patrioticŭ;“ studenţii facŭ tămbălăurĭ, demonstraţiunĭ, ba chiar şi scandale şi dau minte dietei, aruncă cu petri în adunărĭ poporale şi spargŭ ferestri „în indignaţiunea lorŭ patriotică;“ chiar şi cismariulŭ te privesce peste umerĭ, ba póte te îndruméză chiar la ordine, décă în înalta lui presenţă cutezĭ a vorbi altmintrelea, decâtŭ unguresce.

Mulţime de caractere miserabile minţescŭ în numele patriotismului, acusă şi denunţă în publicŭ, orĭ în ascunsŭ, rĕsbunându-şĭ şi câştigându-şĭ astfelŭ pâne, favorurĭ şi protecţiune.

Invĕţaţii desvóltă sciinţa „în sensŭ patrioticŭ“, istoricii falsifică faptele — à la Hundsdörfer — „pe calapodulŭ patrioticŭ,“ statisticii formuléză statistice „în interesŭ patrioticŭ“ etc. etc.

Vedemŭ aşa-déră, că patriotismulŭ în ţéra acésta a ajunsŭ la culme, ba a trecutŭ chiar la deliriu.

Şi ce înţelegŭ ómenii aceştia sub patriotismŭ? — Nimicŭ alta, decâtŭ maghiarisarea, maghiarisarea cu totŭ preţulŭ şi până în fundulŭ pământului.

Cu câtŭ pretindŭ şi storcŭ aceştĭ „patrioţĭ“ mai multe drepturĭ, favorurĭ şi avantagii pentru limba şi rassa maghiară şi cu câtŭ restrîngŭ mai multŭ în drepturile lorŭ pe celelalte naţionalităţĭ, cu atâtŭ se credŭ mai bunĭ şi mai marĭ patrioţĭ.

Nicĭ prin minte nu le plesnesce acestorŭ maghiarisatorĭ, că patriotismulŭ adevĕratŭ constă în atragerea firéscă către pămêntulŭ, unde te-ai născutŭ, unde te susţinĭ şi unde zacŭ osămintele moşĭ-strămoşilorŭ tĕi. In Elveţia, pentru esemplu, Germanii, Francesii şi Italienii ni dau o viuă dovadă despre ceea ce va sĕ ḑică adevĕratulŭ patriotismŭ, căcĭ deşi aceste popóre trăescŭ în nemijlocită apropiare de conaţionalii lorŭ de prin ţerile vecine, ei nu tindŭ a se rupe de patria lorŭ, de care-i légă o iubire instinctivă şi suntŭ gata în totŭ momentulŭ a-şĭ vĕrsa sângele pentru libertatea şi independenţa ei.

Da! Elveţienii suntŭ patrioţĭ adevĕraţĭ şi ceea ce în deosebĭ ciméntéză patriotismulŭ lorŭ, este egala îndreptăţire a cetăţenilor înaintea legei, ér legea este espresiunea fidelă a voinţei şi a binelui comunŭ alŭ tuturorŭ cetăţenilorŭ de-o potrivă.

Este óre şi la noi aşa?

*) Acestŭ articulŭ îlŭ primimŭ dela unŭ vechiu amicŭ alŭ nostru. — Red.

Vocĭ asupra visitei
Românilor Ardelenĭ la Praga.

„*Agenţia Română*“ din Bucurescĭ comunică următórea telegramă, pe care o vedemŭ reprodusă în tóte foile românescĭ de dincolo:

„*Praga*, 10 Octomvre. Tóte foile publică darea de sémă a banchetului, care s'a datŭ în onórea Românilorŭ din Transilvania.

„Declaraţiunea d-lui Mureşianu, directorulŭ „Gazetei Transilvaniei“, a produsŭ o bună impresiune. Acéstă declarare ḑice, că décă solidaritatea Slavilorŭ din monarchiă tinde la libertatea şi la drepturile egale ale popórelorŭ, Românii suntŭ gata sĕ le întindă mâna.

„Studenţii cehĭ au făcutŭ erĭ o ovaţiune entusiastă d-lui Mureşianu, care fusese învitatŭ la o şedinţă a societăţii literare.“

„*Românulŭ*“ primesce dela d-lŭ *Dr. Ioanŭ Urban Jarnik*, profesorŭ de universitate şi membru alŭ comitetului esecutivŭ alŭ esposiţiei din Praga, următórea corespondenţă:

Praga, 10 Octomvre 1891.

Dorinţa, ce am esprimat'o în scrisórea mea din urmă, s'a şi împlinitŭ: amŭ avutŭ plăcerea de a saluta, deşi nu unŭ trenŭ întregŭ, dér unŭ numĕrŭ destulŭ de însemnatŭ de Românĭ, veniţĭ anume cu scopulŭ sĕ vadă şi sĕ admire esposiţiunea nóstră jubilară. Pe câţĭ-va dintre ei îi cunosceamŭ de mai multĭ anĭ, din vremea petrecerei mele în Ardealŭ, şi era pentru mine o deosebită plăcere sĕ le întorcŭ celŭ puţinŭ o parte din atenţiunea, cu care m'au întêmpinatŭ acum 15 şi 12 anĭ în părţile frumóse ale Ardealului. Conducĕtorulŭ escursiunei însuşĭ, d. Dr. Aurel Mureşianu, îmĭ era bine cunoscutŭ de atuncĭ. Sĕ înşirŭ numele tuturorŭ participanţilorŭ n'ar fi bine, findcă aşĭ pierde spaţiulŭ pentru alte şcirĭ interesante; destulŭ, că au fostŭ vr'o 30, între ei douĕ dame.

Sosirea lorŭ a fostŭ fixată mai înainte pe Duminecă 4 Octomvre, s'a amânatŭ însĕ pentru a doua ḑi, ceea ce era de regretatŭ, şi étă de ce: Duminecă era ḑiua împĕratului, şi se sĕrbătoria la esposiţiă în modŭ strălucitŭ. De aceea au şi venitŭ visitatorii cu grămada şi întrarea Românilorŭ s'ar fi făcutŭ faţă cu vr-o 55.000 ómenĭ; în locŭ de Duminecă óspeţii noştri sosiră Lunĭ, 5 Octomvre, la 3 óre 42 minute cu trenŭ espresŭ din Viena la gara lui Franciscŭ Iosifŭ. De faţă au fost d-nii dr. Pic, dr. Podlipny, celŭ din urmă ca delegatŭ alŭ clubului tinerilorŭ cehĭ, şi neînsemnata mea persónă.

O primire oficială nu se făcu, fiindcă dela o vreme aşa primirĭ au fostŭ oprite din partea poliţiei. Dr. Podlipny îi învită chiar atuncĭ sĕ asiste séra la representaţia din Teatrulŭ Naţionalŭ cehŭ, unde era sĕ se dea pantomima: „Fiiulŭ pierdutŭ“ şi opera „Cavaleria rusticană“. A doua ḑi la 11 césurĭ óspeţii noştri în 12 birje se duseră la esposiţiă, unde fură primiţĭ de doi membri ai comitetului esecutivŭ, domnii Bondy şi Sedlák, din

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Călĕtoria la Schandau.

O istoriă în epistole, 1810, de **Theodor Körner.**

(Fine.)

Isidora Iosefinei.

Incă puţine cuvinte, draga mea Iosefină, şi apoi încheiu ḑiua de astăḑĭ. Suntŭ fórte obosită; am mersŭ prea multŭ şi ochii voescŭ în continuu sĕ mi-se închidă. O, aşŭ avé sĕ-ţĭ spunŭ atâtea lucrurĭ minunate şi frumóse despre partia de astăḑĭ; tu nu scii nimicŭ, câtŭ de adêncŭ m'a cuprinsŭ şi m'a mişcatŭ privirea de pe Winterberg spre Boemia. Am statŭ deja pe teritorŭ străinŭ departe de tine şi de lumea tinereţelorŭ mele frumóse.

De-asupra Winterbergului am întêlnitŭ pe unŭ tînĕrŭ de cultură tare interesantă. Elŭ ne salută cu multă bunăcuviinţă şi privì lungŭ în urma nóstră. După aceea plecă pe Elba în urma nóstră şi-mĭ devenì de totŭ curiosŭ, când tatălŭ meu mĕ rugà pentru o cântare. Cugetulŭ, că străinulŭ trebue sĕ audă, mĕ înfricà tare, dér totuşĭ în fine prin armonia disposiţiunei mele cu a naturei, eram adêncŭ mişcată. — Dér destulŭ, mâne mai multŭ. — Străinulŭ locuesce lângă noi.

Lichtenfels lui Willmar.

Willmar, Willmar! Diminéţa frumósei mele vieţĭ se arată, celŭ mai sântŭ sentimentŭ, sentimentulŭ unei iubirĭ nobile se deşteptă în mine; ḑiua de astăḑĭ a ruptŭ ghéţa de pe inima mea, şi recea sofisteriă ticălósă asupra celui mai înaltŭ, ce pămêntulŭ ne oferă, trebue sĕ fiă învinsă de vocea internă mai bună, de presimţirea unei fericirĭ mai înalte.

Nu mai înţelegŭ, cum am pututŭ şi cum aşĭ puté esista fără de acéstă convingere, fără de acéstă însufleţire pentru celŭ mai sântŭ din lume. Décă de altădată cu supunere nemângăiată m'am predatŭ de bună voiă voinţei tatălui meu şi impresiunilorŭ lumei eterne acum simtŭ în mine puterea, de a-mĭ apĕra vitejesce şi cu tótă hotărîrea speranţa într'unŭ viitorŭ frumosŭ şi libertatea inimei; simtŭ în mine puterea şi suntŭ firmŭ decisŭ de a nu-mĭ mai petrece cea mai înaltă fericire a vieţei mele totŭ cu glume. Cu câtŭ mĕ convingŭ mai multŭ, că bunulŭ meu tată voia aşa de multŭ sĕ mĕ fericéscă, şi că numai din iubire faţă cu mine a întreprinsŭ toţĭ acei paşĭ, cu atâtŭ mai tare trebue sĕ rĕmânŭ pe lângă hotărîrea mea, ca sĕ nu-i dau ansă la vre-o căinţă, carea l'ar chinui grozavŭ, când ar vedé, că aşĭ fi jertfitŭ dorinţei sale fericirea vieţei mele.

Sunt decisŭ; mirésa mea nu potŭ şi nu o voiu lua în căsĕtoriă, căcĭ nu vrĕu s'o înşelŭ; sĕ decidă acum Isidora asupra mea, după cum voiesce. A acesteia este inima mea şi a acesteia va fi pentru veciă. Aceleia îi potŭ întinde numai o mână rece şi gólă, nimicindŭ prin acésta viitorulŭ ei şi alŭ meu; şi ce chinŭ ar fi pentru mine, décă ea ar merita o sórte mai bună, o inimă plină de iubire sinceră şi arḑĕtóre în timpŭ ce eu aşĭ jertfi-o unorŭ împrejurărĭ josnice?

Nu, nu, décă nu potŭ fi fericitŭ, celŭ puţinŭ vrĕu sĕ fiu dreptŭ şi sĕ-mĭ susţinŭ credinţa...

Tóte schimbările acestea marĭ din inima mea, carĭ decidŭ asupra fericirei séu nefericirei vieţei mele, ardŭ, ce e dreptŭ, numai de astăḑĭ în inima mea, dér eu credŭ în eternitatea sentimentului meu, eu credŭ presimţirei frumóse din peptulŭ meu.

Eram deja de o óră pe Kuhstall, străbătusemŭ tóte părţile acestei minunate peşterĭ uriaşe şi m'am delectatŭ în avêntulŭ cutezatŭ, cu care aicĭ natura voiesce sĕ întrécă romanticitatea, — când étă audŭ pe Isidora că vine cu ai sĕi. Chipulŭ ei întréga nópte mi-a însufleţitŭ visurile mele şi cugetulŭ de a o vedé acum, aşa de iute şi într'o linişte atâtŭ de frumósa, mĕ umplu cu unŭ felŭ de sfială, de perplesitate, pe care nu mi-am putut'o esplica. Iute am urcatŭ decĭ strîmtórea, care ducea pe cea mai înaltă stâncă. Sĕ fi auḑitŭ, cu ce sonurĭ plăcute salută Isidora frumósa lume, ce i-se deschise aicĭ. Ca nisce tonurĭ de harfă îmĭ rĕsuna glasulŭ ei şi-mĭ era nespusŭ de dulce a puté asculta în ascunsŭ pe drăgălaşa copilă. De-odată, la întrarea în strîmtóre, am auḑit'o, cum ruga pe tatălŭ ei sĕ-i ajute ca sĕ se urce, pentru ca sĕ pótă cu atâtŭ mai

carĭ celŭ din urmă îĭ felicită în limba cehică, pe când subsemnatulŭ, totŭ din însărcinarea comitetului esecutivŭ, rosti către ei câteva cuvinte în limba română. Respundêndŭ la acésta, d. Dr. Mureşianu începù cu câteva cuvinte cehice, după care îşĭ continuă discursulŭ sĕu românesce. Se înţelege, că totŭ ce s'a vorbitŭ cu ocasiunea acésta, fù reprodusŭ a doua di în jurnalele din Praga în traducere.

După asta i-am condusŭ pe iubiţii óspeţĭ ai noştri prin esposiţiă şi m'am convinsŭ încă-odată despre fapta, că nimenea, care n'a vĕdut'o cu ochii sĕi, nu şi-a pututŭ face o ideiă despre întinderea şi bogăţia ei, va sĕ dică, esposiţiunea nóstră întrece tóte aşteptările. Aşa şi fântâna luminósă este după o părere comună cu multŭ mai măréţă şi uimitóre, decâtŭ fusese cea din Parisŭ.

A doua di diminéţa, am dusŭ pe toţĭ sĕ vadă ceva şi din Praga, căcĭ din toţĭ abia doi cunosceau capitala Boemiei. Ne duserămŭ înainte de tóte la primăriă, unde ne servi de ceceronŭ prof. de univers. şi archivistulŭ orăşenescŭ d. dr. Emler; amŭ avutŭ ocasiunea sĕ vorbimŭ şi cu primarulŭ d. dr. Şolţ şi cu fisiculŭ orăşenescŭ d. dr. Záhŏr. După aceea merserămŭ cu toţii la Hradcin, unde visitarămŭ biserica metropolitană a s-ftului Vit şi castelulŭ regalŭ, unde ne interesa celŭ mai multŭ odaia, în care avù locŭ cunoscuta scenă a aruncării din ferestrĭ a nobililorŭ Slavato şi Martiniţ, fiindcă asta fù începutulŭ resboiului de 30 de anĭ. De aci, după dorinţa mai multora, ne duserămŭ în palatulŭ vestitului comite de Waldstein (séu Wallenstein), în care o parte a palatului s'a conservatŭ întocmai aşa, cum fusese odiniórá, pe când petrecea acolo renumitulŭ belliduce. După prândŭ, o parte, fiindŭ însoţită de d. dr. Pic, se duse la esposiţiă, pe când pe alţii îi duceam eu la turnulŭ de privelisce, anume construitŭ acum două lunĭ pe creştetulŭ muntelui Petrin (séu alŭ s-flui Laurent), ca de acolo sĕ se vadă nu numai Praga întrégă, ci şi împrejurimea la o depărtare fórte mare. La urmă suindu-ne în birje ne duserămŭ sĕ vedemŭ unulŭ dintre suburbii din Praga, Vinohrady, unŭ oraşŭ minunatŭ, care s'a ziditŭ întregŭ în decursulŭ de 15 anĭ cei din urmă. Praga însăşĭ are la 180.000 locuitorĭ, pe când suburbiile cu câteva comune de totŭ vecine au mai multŭ de 190.000. Sĕ ne închipuimŭ, că într'o di, unde populaţia va mai fi crescutŭ, tóte aceste se unescŭ, vomŭ avea o Pragă de 400,000 de locuitorĭ, ceea ce e de sigurŭ însemnatŭ. Póte va fi interesantŭ şi nu cunoscutŭ din partea cetitorilorŭ stimabilului organŭ alŭ d-stră, cum-că din aceste 380,000 locuitorĭ din Praga şi împrejurimea, 84.2 la sută suntŭ Cehĭ, 12.5 la sută Nemţĭ şi 1 la sută naţionalităţĭ diverse.

Miercurĭ séra óspeţii noştri fură învitaţĭ din partea câtor-va bărbaţĭ politicĭ de aicĭ la unŭ banchetŭ, unde s'au ţinutŭ mai multe toasturĭ, pe carĭ nu le reproducŭ aicĭ, fiind-că se vorŭ afla tipărite în „Gazeta Transilvaniei" din Braşovŭ. Destulŭ că în ciuda deosebirii în sânge şi limbă, s'au găsitŭ mai multe puncte de atingere între interesele amânduroră naţiunilorŭ şi înţelegerea acésta îşĭ află expresiune în discursurile din amêndouĕ părţile. A doua di partea cea mai mare a plecatŭ, pe când cei rĕmaşĭ se mai duseră la esposiţiă; celŭ din urmă plecă conducĕtorulŭ însuşĭ, d. dr. Mureşianu, care mai vrea sĕ facă adĭ o escursiune afară din Praga şi ne va părăsi nóptea. Până a nu pleca, d. Mureşianu făcù mai multe visite, între altele, urmândŭ unei învitărĭ, visită şi societatea literară-oratorică de studenţĭ boemĭ „Slavia", unde 'i-se făcù o primire fórte simpatică şi cordială.

Nu e de tăgăduitŭ, că visita acésta ne-a făcutŭ o mare plăcere şi orĭ ce omŭ nepreocupatŭ trebue sĕ concédă, că aşa visite reciproce numai folosŭ potŭ sĕ aducă diferitelorŭ naţiunĭ din vastulŭ imperiu habsburgicŭ. S'ar putea chiar statori, că într'acésta este uniculŭ mijlocŭ de salute pentru mai multe naţiunĭ după devisa: „Sĕ ne cunóscemŭ şi vomŭ fi". Este decĭ bine, că se va păstra şi pentru viitorŭ o aducere aminte de visita aceea: toţĭ participanţiĭ adecă Marţea trecută s'au fotografatŭ pe treptele din dosulŭ palatului de industriă. Au binevoitŭ sĕ mĕ pună şi pe mine în mijloculŭ lorŭ şi e interesantŭ, că cu ocasiunea acésta chiar şi fotografulŭ a dat'o pe românesce, limbă pe care petrecêndŭ acum 15 anĭ la Braşovŭ, o învĕţă în cât-va timpŭ.

La urmă sĕ-mĭ fie permisŭ a esdrima la loculŭ acesta încă-odată mulţumitele cele mai cordiale pentru visita cu care ne-au onoratŭ conaţionalii d-vóstră, nesfiindu-se de ostenelile unei călĕtoriĭ aşa de lungĭ şi de obositóre.

Sĕ trăiéscă!

Dr. Ioanŭ Urban Jarnik.

CRONICA POLITICĂ.

— 2 (14) Octomvre.

— Se scie, că după adunarea „Kulturegyletului" în *Mureşŭ Oşorheiu*, contele *Apponyi* a ţinutŭ o întrunire la contele Eugen Lazar, a partisanilorŭ sĕi, în care s'a vorbitŭ despre programulŭ partidei **naţionalŭ-liberale**. Conclusiunile acestei adunărĭ se reasumă în următórele 4 puncte:

Celŭ dintêiu privesce cestiunea de dreptŭ publicŭ, care îşĭ află baza în articolulŭ 12 de lege din 1867, care însĕ concede satisfacerea cerinţelorŭ importante naţionale. Punctulŭ alŭ doilea se referă la cestiunea religiósă, punctulŭ alŭ treilea se referă la reforma administraţiunei. Punctulŭ alŭ treilea se referă la politica economică, şi cu deosebire la politica privitóre la căile ferate.

— Diarulŭ „Neue Freie Presse" vorbindŭ despre **demonstraţiunile** *studenţilorŭ* din Budapesta în contra ministrului Baross, dice că astfelŭ de demonstraţiunĭ de stradă suntŭ de regulă prevestitorii esceselorŭ parlamentare. In adevĕrŭ oposiţia se pregătesce pentru unŭ asaltŭ, ce va fi arangiatŭ cu ocasiunea rĕspunsului ministrului-preşedinte în afacerea Uzelac. Şi procederea politicĕ faţă de studenţiĭ demonstranţĭ şi faţă de câţiva deputaţĭ oposiţionalĭ, ce se aflau pe piaţă, unde s'au înscenatŭ demonstraţiunile, vorŭ fi aduse câtŭ de curêndŭ în dietă, ca obiecte de interpelaţiune.

— Cu privire la cestiunea **Dardanelelorŭ**, scriu diarele englese, că ambasadorulŭ rusescŭ din Constantinopole *Nelidov*, voiesce sĕ-şĭ măréscă succesele obţinute până acum, prin aceea, ca elŭ sĕ priméscă dela Sultanulŭ *asigurarea*, că la *viitorulŭ rĕsboiu europénŭ*, Turcia va observa cea mai *strictă neutralitate.* Ambasadorulŭ nu cere unŭ tractatŭ formalŭ, elŭ doresce numai o simplă declaraţiune în forma unei epistole, pe care Sultanulŭ va avé sĕ o dea séu lui sĕu Ţarului şi în care sĕ se dică, că Turcia nu va lua parte la rĕsboiulŭ viitorŭ europeanŭ. — Scirea acésta o lăsămŭ în sarcina foilorŭ englese.

— Diarulŭ „Svoboda" publică unŭ rescriptŭ alŭ **principelui Bulgariei** către domnulŭ Tonceff, ministru alŭ justiţiei, care şi-a datŭ dimisia. Rescriptulŭ esprimă părerile de rĕu ale lui A. S. şi recunoscinţa sa pentru zelulŭ, activitatea şi patriotismulŭ desfăşuratŭ de d. Tonceff. Principulŭ speră sĕ găséscă totŭ-déuna în acésta devotamentulŭ şi credinţa de care i-a datŭ probă în continuu din diua când ca preşedinte alŭ marei Adunărĭ i-a adusŭ actulŭ de alegerea sa la tronŭ.

— Mişcarea revoluţiunei din **China** ia din ce în ce dimensiunĭ totŭ mai marĭ, ea nu se întinde numai asupra coloniilorŭ europene şi asupra misiunilorŭ, ci ea e îndreptată directŭ în contra guvernului. Aşa o telegramă din Singapore a diarului „Times" anunţă că în împrejurulŭ ţinutuluĭ Amoy, a isbucnitŭ în 27 Septemvre o rĕscólă. Poporaţiunea chinesă iritată prin abusurĭ fiscale la liferarea de sare au ucisŭ mai mulţĭ mandarinĭ. Rĕscóla însĕ a fostŭ înăbuşită printr'unŭ detaşamentŭ de 1000 de soldaţĭ trimişĭ din Amoy.

SCIRILE DILEI.

— 2 (14) Octomvre.

Vênătóre la Gurghiu. Din cercurĭ bine informate se comunică soirea, că Alteţa Sa principele *Franciscŭ Ferdinand d'Este*, moştenitorulŭ presumptivŭ alŭ corónei, va veni încă în decursulŭ acestei lunĭ la Gurghiu pentru a întreprinde o vênătóre de urşĭ. In castelulŭ dela Gurghiu se şi facŭ pregătirile de lipsă pentru acestŭ scopŭ.

***

Patriarchulŭ sêrbescŭ *George Brancovicĭ* va primi de curêndŭ — dice Gross-Kikindaer Zeitung — marea cruce a ordului S-tului Stefanŭ şi cu o cale şi diploma de nobilŭ maghiarŭ. Acéstă distincţiune i-se va conferi probabilŭ după terminarea sinodului-episcopescŭ. Numita fóiă comunică acéstă scire pe temeiulŭ unorŭ informaţiunĭ câştigate din isvóre demne de credêmêntŭ. — Va fi şi acésta vr'unŭ contractŭ.

***

Supusŭ austro-ungarŭ estradatŭ. Cetimŭ în „Timpulŭ": *Consiliulŭ de miniştri*, în şedinţa de erĭ, a aprobatŭ estradarea supusului Austro-Ungarŭ, Emanoilŭ Zanone condamnatŭ de trib. din Trieste la 10 lunĭ de reclusiune pentru deturnare de fondurĭ publice. Zanone este arestatŭ la Brăila.

***

Brumă. Din Turda se scrie, că pe acolo a cădutŭ dilele acestea brumă mare, care a făcutŭ marĭ stricăciunĭ la vii.

***

Varşovia este unulŭ din oraşele Rusiei unde populaţia cresce în modulŭ celŭ mai repede. Resultă din o lucrare statistică, publicată de municipalitatea, că la 1 Ianuarie 1890 acestŭ oraşŭ număra 455 852 locuitorĭ, dintre carĭ 274,000 catolicĭ. In cursulŭ anului 1890 acéstă populaţiă a crescutŭ cu dece mii de locuitorĭ.

***

O dramă pe mare. Din Anvers se scrie cu data de 10 l. c.: Diarulŭ „Precurseur" anunţă o îngrozitóre dramă pe mare. Corabia „Ellen", perdêndŭ direcţiunea vêntului, a rĕtăcitŭ 12 dile pe mare. Hrana li-se sfîrşi matrozilorŭ de pe corabiă şi nouĕ dintre ei periră de fóme între chinurile cele mai gróznice. Unŭ singurŭ matrozŭ, care era aprópe sĕ móră de fóme, a fostŭ scăpatŭ de matrozii unui vaporŭ.

România şi Tripla-alianţă.

— „Kreuzzeitung" publică unŭ nou articulŭ în cestiunea **atitudinei României faţă cu tripla alianţă.** După ce acusă pe bărbaţii de statŭ austriacĭ de-a avé o politică de duplicitate, de întârdiere şi de esperimentărĭ neclare, fóia germană

---

bine privi josŭ în frumósa vale. Atuncĭ inima mea începù a bate cu vehemenţă.

Când am vĕdutŭ acéstă statură subţire, albă, urcândŭ strimtórea stâncósă, m'am retrasŭ după unŭ tufişŭ şi acolo aşteptam venirea ei. Ea se suĭ singură — ceioralalţĭ póte li-va fi fostŭ gróză de a intra în acéstă strimtóre — şi cu o privire plină de iubire infinită şi de nevinovăţiă, ea păşia tare veselă înaintea frumósei naturĭ. Incă câteva momente rĕmase ca neconturbată, privindŭ liniştită la farmecele ţinutului; când eu păşiĭ de-odată înaintea ei. In perplesitatea mea abia am pututŭ rosti câteva cuvinte. Ea se spăriă îndată ce 'mĭ audi vocea şi roşi când mĕ vĕdŭ. Dér în curêndŭ s'a reculesŭ şi-mĭ vorbia aşa de frumosŭ, aşa de inocentŭ şi cu atâta pĕtrundere despre acéstă natură puternică, încâtŭ mĕ răpi cu totulŭ şi după puţinŭ timpŭ mi-se părea, că aşĭ fi trăitŭ deja de mulţĭ anĭ în societatea ei şi i-aşĭ fi rudeniă de aprópe.

In fine, bĕtrânii chemară pe fiica lorŭ şi eu am petrecut'o până la ei. Tatălŭ fetei m'a primitŭ aşa, precum primesce o cunoscinţă făcută din întêmplare, noi însĕ vorbiam multŭ despre o doua întêlnire a nóstră.

Dér nu potŭ şi nu vréu sĕ-ţĭ narezŭ aşa pe largŭ şi pe lungŭ totulŭ! Erau óre preţióse, a căroră reamintire mĕ potŭ face celŭ mai fericitŭ muritorŭ; pe hârtiă însĕ e aşa de slabŭ şi aşa de rece espusŭ.

Pe scurtŭ, m'amŭ reîntorsŭ cu ei, am cinatŭ cu ei şi îmĭ era permisŭ a vedé, a audi şi admira pe Isidora în totŭ momentulŭ. Ce copilă, ce îngerŭ! Incă nu sciu în adevĕrŭ, cine sunt, ei nu m'au întrebatŭ de nume, şi aşa mi-se părù şi mie necuviinciosŭ a întreba de numele lorŭ; dér atâta am înţelesŭ, că şi ei vorŭ merge la Dresda şi cum se pare pe timpŭ mai lungŭ.

Isidoră, fiinţă dulce şi cerescă! Simtŭ adêncŭ în inima mea, că noi ne-amŭ aflatŭ pe veciă! Când ochiulŭ ei plinŭ de viéţă, aşa de greoiu şi totuşĭ aşa de limpede se aţintia asupra mea, oh! atuncĭ numai decâtŭ i-aşĭ fi cădutŭ la picióre! Isidoră! Isidoră!

Isidora Iosefinei.

Buna şi draga mea Iosefină! Oh! bine am presimţitŭ eu, că cu despărţirea de tine şi de iubita nóstră mânăstire, trebue sĕ-mĭ iau rĕmasŭ bunŭ şi dela liniştea sufletului meu. Crede-mĕ, scumpă soră, Isidora ta va deveni nefericită, fórte nefericită! Şi acum n'am pe nimenia, căruia sĕ-i potŭ spune totulŭ, oh, tu eştĭ liberă, şi cu tóte că iubescŭ pe tata şi pe mĕtuşa aşa de multŭ, lorŭ totuşĭ nu li-aşi puté spune totŭ, ce am la inimă pentru tine. Oh, décă m'ai puté sfătui şi ajuta. Ascultă decĭ dragă fată.

Pe Kuhstall, unde astădĭ am călĕtoritŭ duce o strîmtóre din peşteră printre stâncĭ până susŭ, de unde ai o privelişte plăcută în vale. Tata şi mĕtuşa se temeau de strîmtóre şi astfelŭ m'am suitŭ numai singură.

Cum mĕ delectamŭ în frumósa lume; deodată păşesce străinulŭ de erĭ spre mine şi începe a-şĭ esprima bucuria pentru reîntêlnirea nóstră. Eu am roşitŭ, căcĭ chipulŭ sĕu îmĭ fusese de totŭ viu înaintea inimei întrégă nópte şi de aceea la începutŭ eramŭ aşa de perplesă, încâtŭ îmĭ era greu sĕ rĕspundŭ. Dér în curêndŭ ne-am făcutŭ mai de aprópe cunoscuţĭ; elŭ vorbia aşa de frumosŭ, aşa de potrivitŭ, aşa de cu sentimentŭ; — încă n'am auditŭ nicĭ-odată aşa vorbindŭ. Erau totŭ cugetele mele, ceea ce elŭ le dicea, dér tóte erau aşa de limpede, multŭ mai limpede, de cum le aveam eu.

In fine ne chiămă tata în josŭ; părea că şi tata şi mĕtuşa află plăcerea în străinŭ. Tata îlŭ învită sĕ mérgă cu noi îndĕrĕtŭ şi în curêndŭ elŭ deveni pentru noi ca unŭ vechiu amicŭ. Avea în esteriorulŭ sĕu ceva outezatŭ, bărbătescŭ, nisce ochĭ întunecaţĭ şi o statură nobilă înaltă. Décă îmĭ închipuescŭ faţă cu elŭ pe vĕrulŭ meu, care pentru moştenirea mea vrea sĕ mĕ ia în căsĕtoriă, mĕ cuprindŭ fiorĭ.

Oh, eu nu trebue sĕ vĕdŭ pe frumosulŭ străinŭ mai de multe-orĭ, căcĭ altfelŭ n'am putere, de a-mĭ jertfi inima dorinţeĭ părintescĭ. De aşĭ puté fi acum érăşĭ în braţele tale, în zidurile liniştite ale mânăstirei nóstre, aşĭ voi sĕ consum din amintirea acestorŭ dile anĭ de alungulŭ şi aşĭ voi sĕ fiu, décă nu fericită, totuşĭ liniştită.

Sĕrmană Isidoră!

dice, că Rusia are „misiunĭ“ în Orientŭ, ea are simpatii până în inima monarchiei Habsburgilorŭ și numai țĕrile locuite de Românĭ îi stau în cale. Décă însĕ Rusiei îi va succede a trage în sfera sa și pe Românĭ, *posiția Austro-Ungariei ar fi sdruncinată.* Rusia va căuta dér a câștiga pe Românĭ cu sila séu cu promisiunĭ. Cu astă ocasiune „Kreuzzeitung“ arată din nou marea importanță a elementului românescŭ și de aceea cere, ca „cei din Viena sĕ-șĭ viă odată în fire și sĕ vadă, că *o alianță sinceră cu România e posibilă numai când pretențiunile celorŭ 3 milióne de Românĭ din Austro-Ungaria, vorŭ fi satisfăcute.*“

„Nu e nevoiă de desfacerea dualismului ci se cere, ca Corónă sĕ pretindă dela Maghiarĭ observarea strictă a pactului din 1867. Acestŭ pactŭ nu dă maghiarilorŭ dreptulŭ de a părăsi de facto legea de naționalitate, de a atinge autonomia bisericelorŭ naționale române, de a maghiarisa gimnasiile românescĭ, de a răpi copiiĭ nemaghiarilorŭ dela etatea de 3 anĭ și a'i înfunda în asile de maghiarisare interconfesionale, dându-i pe mâna învĕțătórelorŭ jidane și de a face ilusoriu dreptulŭ de votŭ politicŭ a dece milióne de Slavĭ, Românĭ și Germanĭ, prin regulamente ne mai audite.“

„Când odată aceste nelegiuirĭ ale Maghiarilorŭ vorŭ fi înlăturate, cele 10 milióne de cetățenĭ vorŭ fi patrioțĭ entusiaștĭ ai monarchei, ér România, dice „Krzztg.“, va sci atuncĭ pentru ce sĕ-șĭ dea sângele și averea sa în luptă cu Muscalii.“

„Magyar Egyesület“.

Acesta este titlulŭ nouei Reuniunĭ de maghiarisare din Budapesta despre care amŭ vorbitŭ în articolulŭ nostru de fondŭ, din numĕrulŭ de erĭ:

Reuniunea acésta s'a constituitŭ Dumineca trecută și programulŭ ei de acțiune îlŭ indică „Budapesti Hirlap“ în următórele puncte:

1 Reuniunea va stărui, ca pretutindenea, în locurĭ publice și în cerculŭ familiarŭ, sĕ se vorbéscă numai unguresce.

2) Acasă și în cafenele sĕ se cetéscă și sĕ se procure numai diare maghiare.

3) Publiculŭ sĕ mérgă a-șĭ petrece numai acolo, unde audŭ artă maghiară, unde suntŭ salutațĭ și servițĭ pe unguresce.

4) Sĕ sĕ facă comande numai la industriașĭ maghiarĭ, sĕ se spriginéscă numai industria și industriașii maghiarĭ patrioticĭ față cu străinii, carĭ nu voescŭ sĕ se maghiariseze.

5) Sĕ se cumpere numai în prăvălii maghiare, ér cine pune deasupra prăvăliei sale firmă germană, la acela membrii reuniunii de maghiarisare sĕ nu între; cine trimite Maghiarilorŭ anunțurĭ, scrisorĭ, inscrate și conturĭ germane, dela acela Maghiarii sĕ numai cumpere nimicŭ.

6) Membrii reuniunii vorŭ lucra în spiritŭ patrioticŭ naționalŭ în politică, în municipalitate, în biserică, în reuniunĭ, în societățĭ pe acții și pretutindenea, unde posiția și influența le deschide terenŭ pentru a întări stăpânirea limbii maghiare în viața socială a capitalei maghiare.

Din incidentulŭ înaugurărei, tóte foile unguresci din Budapesta aducŭ în fruntea lorŭ articole în carĭ glorifică „capitala maghiară“ și laudă scopulŭ „sublimŭ“ alŭ Reuniunei pentru maghiarisarea ei. Reuniunea s'a constituitŭ în 11 Oct. n. și deja la constituire a avutŭ peste 3000 de membri. Statutele cuprindŭ între altele și următorulŭ punctŭ: Membru póte fi totŭ omulŭ care se declară de maghiarŭ, fiă elŭ bogatŭ, sĕracŭ, bĕtrânŭ orĭ tinerŭ, fiă elŭ jidanŭ orĭ creștinŭ, locuéscă elŭ în Budapesta orĭ macar în care unghiu alŭ imperiului maghiarŭ, căcĭ maghiarisarea Budapestei nu este numai unŭ interesŭ alŭ capitalei, ci alŭ țerei întregĭ, alŭ „națiunei“ intregĭ.

După cum anunță „Fővárosi Hiradó“, sprigimitorii și redactorii diarelorŭ germane din Budapesta au ținutŭ o conferință, în care s'au consultatŭ asupra posițiunei ce vorŭ trebui sĕ iee Germanii față cu mișcarea pornită de numita reuniune.

Căsĕtoria principelui Ferdinandŭ.

In cestiunea căsĕtoriei principelui Ferdinandŭ cu d-șóra Văcărescu, „Wiener Allgemeine Zeitung“ publică următórea telegramă, ce dice că a primit'o din Bucurescĭ:

In cercurile inițiate se afirmă, că fiulŭ celŭ mai tînĕrŭ alŭ prințului *Leopold* de *Hohenzolern*, prințulŭ *Carolŭ Antonŭ* va sosi în Bucurescĭ și că va lua serviciu în reg. 3 de liniă, care aparține moștenitorului corónei în calitatea sa de căpitanŭ. Acéstă împrejurare e pusă în legătură cu pretinsa intențiune a moștenitorului tronului de a renunța mai bucurosŭ la tronŭ, decâtŭ la mâna d-șórei Văcărescu, cu care moștenitorulŭ tronului a avutŭ de curêndŭ o întâlnire la Parisŭ. Prințulŭ Carolŭ Antonŭ este astădĭ în vêrstă de 23 de anĭ și e oficerŭ prusianŭ de ulanĭ.

Diarulŭ „La France“ spune și elŭ, că prințulŭ Ferdinandŭ a avutŭ o întâlnire la Parisŭ cu d-ra Văcărescu și că este dispusŭ a renunța la Tronŭ pentru a se puté căsĕtori cu dênsa.

D. generalŭ Florescu, care a sositŭ Sâmbătă séra în Bucurescĭ a declaratŭ cu privire la cele spuse de d. Enăchiță Văcărescu unuĭ ministru, că proiectulŭ de căsĕtoriă alŭ prințului Ferdinandŭ cu d-șóra Văcărescu este de multŭ și definitivŭ părăsitŭ.

Președintele consiliului a afirmatŭ, că prințulŭ Ferdinandŭ n'a mersŭ o singură dată la Parisŭ, ci că a fostŭ mersŭ la manevrele armatei germane.

Telegramele „Gaz. Trans“.

(Serviciulŭ biroului. de cor. din Pesta).

Monza, 14 Octomvre. Ministrulŭ rusesc de esterne *Giers,* îndată ce a sositŭ a fostŭ primitŭ de regele. Apoi luă parte la dejunulŭ datŭ de Majestățile lorŭ. După aceea plecă cu prim-ministrul *Rudini* și cu ambasadorulŭ rusescŭ *Vlangali* la Milanŭ.

Roma, 14 Octomvre. Scirea, că lui Giers i s'a arătatŭ în Monza tractatulŭ triplei alianțe, e cu totulŭ născocită. Intrevederea acésta se referă la afacerile politicei economice.

Berlinŭ, 14 Octomvre. După părerea cercurilorŭ politice de aicĭ, întrevederea lui Giers cu Rudini e numai o visită de curtoasiă. Unele foi își esprimă bănuiala, că Giers face intrigĭ în contra triplei alianțe. Cercurile oficióse sunt departe de astfelŭ de bănuelĭ.

Țarulŭ sosesce aicĭ în 20 séu în 26 Octomvre.

DIVERSE.

Mórte aparentă. Din Petersburg se scrie: Emilia R... fiica unui comerciantŭ bogatŭ din Riga, suferia din cea mai fragedă copilăriă de o bólă periculósă de plămânĭ. De-odată, bóla se agravă, Emilia cădŭ la patŭ și, Dumineca trecută — așa celŭ puținŭ credeau toțĭ — ea îșĭ dădŭ sufletulŭ. Jalnicii părinți, puseră cadavrulŭ pe unŭ catafalcŭ frumosŭ și fiosară înmormântarea pe diua de Mercurĭ. Rudele și cunoscuții familiei veniră în diua hotărîtă și preotulŭ rugăciunile obicĭnuite. Câțĭva tinerĭ se apropiară apoi de sicriu, pentru a-lŭ duce la carulŭ funebru. Unulŭ din ei se plecă pentru a depărta o luminare de céră, care ardea la căpĕtâiulŭ sicriului și lăsă din greșélă sĕ cadă câteva picăturĭ de céră ferbinte peste obrazulŭ reposatei. In momentulŭ acesta „mórta“ deschise ochiĭ și se ridică speriată din sicriu. O panică imposibilă de descrisŭ cuprinse pe asistențĭ. Ei năvăliră afară din odaiă și, numai cu greu, preotulŭ reușĭ sĕ-i liniștéscă. Fata înviată din morțĭ se simte slabă dér, după părerea medicilorŭ, nu se găsesce. celŭ puținŭ pentru momentŭ, în niciĭ o primejdiă.

Rĕu înțelesŭ. *Actorulŭ*: De ce m'ai făcutŭ sĕ mĕ opresc în rolulŭ meu? *Sufleruluĭ*: Imĭ strigai în continuu: *La ĭ miserabile.*

Legătură telefonică cu Europa. Electro-technicuiŭ Graham Gray din Boston, după cum anunță unŭ diarŭ din New-York, a aflatŭ prin esperimente, că o legătură telefonică cu Europa este împreunată cu succesŭ și pe lângă aceea e și mai ieftină ca o liniă telegrafică. In locŭ de sêrme de cupru voesce Gray, sĕ întroducă sêrme de oțelŭ séu de ferŭ.

Cursulu pieței Brașovŭ.

din 14 Octomvre st. n. 1891.

Bancnote românescĭ	Cump.	9 26	Vênd.	9.29
Argintŭ românescŭ -	„	9.20	„	9.25
Napoleon-d'orĭ - -	„	9.26	„	9.30
Lire turcescĭ -	„	10.50	„	10.55
Imperialĭ - - - -	„	9.50	„	9 55
Galbinĭ - - - - -	„	5.40	„	5.35
Scris. fonc. „Albina“ 6%		—.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	—.—	„	—.—
Ruble rusescĭ - - -	„	122.—	„	123.—
Mărcĭ germane - -	„	57.—	„	57.50

Discontulŭ 6—8% pe anŭ.

Cursulŭ la bursa din Viena.

din 13 Octomvre a. c. 1891

Renta de aurŭ 4% - - - - - - -	103 95
Renta de hârtiă 5% - - - -	100.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare - aurŭ - - - - - - - - - - -	115.50
dto argintŭ - - - - - -	97.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [1-ma emisiune] - -	111.10
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [2-a emisunei] - -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	—.—
Bonurĭ rurale ungare - - - - - -	89.50
Bonurĭ croato-slavone - - - - - -	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ - - - - - - - -	—.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	140.80
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului - -	130.
Renta de hârtiă austriacă - - - - -	91 35
Renta de argintŭ austriacă - - - - -	90.85
Renta de aurŭ austriacă - - - - - -	109 30
Losurĭ din 1860 - - - - - - - -	136.90
Acțiunile bâncei austro-ungare - -	10.23—
Acțiunile bâncei de creditŭ ungar. -	328.25
Acțiunile bâncei de creditŭ austr. -	282.50
Galbenĭ împĕrătescĭ - - - - - -	5.57
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - -	9.30½
Mărcĭ 100 împ. germane - - - -	57.67½
Londra 10 Livres sterlinge - - -	117.40

Proprietarŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ interimalŭ:
Gregoriu Maiorŭ.

Nr. 1803—1891 677,3—1

PUBLICAȚIUNE

Scaunulŭ orfanalŭ orășenescŭ, ca oficiu pentru pertractarea rĕmasurilorŭ face cunoscutŭ, că **Mercurĭ în 21 Octomvre 1891** la 11 óre a. m. se vorŭ vinde cu licitațiă în Têrgulŭ vitelorŭ de sub straje 2 armăsarĭ negri, din rĕmasulŭ după Susana Tief, rĕposată în 2 Octomvrĕ 1891.

Brașovŭ, 3 Octomvre 1891.

Scaunulŭ orfanalŭ orășenescŭ.

Lichtenfels lui Willmar.

Frate dragă, de te-așŭ puté numai îmbrățișa! Eu nu sciu, încât'ro se apucŭ cu întrega mea fericire. Nu meritŭ atâta fericire, atâta bucuriă.

Inainte de a ceti mai departe, sĕrută-țĭ iubita nevastă fórte intimă și cugetă la frumósele vóstre óre, și apoi ascultă, ce-țĭ povestesce Herman.

Cu deplină convingere, că diua de astădĭ îmĭ deslégă sórtea și așadéră în dispositiune adêncŭ mișcată, am mersŭ diminéța la Isidora, pentru de a o lua, precum i-am promisŭ, la preumblare către scăldĭ. Nóptea nedormită, în care numai la ea am putută gândi, a făcutŭ decisiunile mele de erĭ premature și eu mĕ credeamŭ la totulŭ gata. Până la două-spre-dece óre eramŭ încă liberŭ, atuncĭ așteptamŭ pe tată-meu, și — pe sermana mea verișóră, căreia voiamŭ sĕ-i răpescŭ mirele.

Am alergatŭ decĭ, ca sĕ folosescŭ óra câtŭ se póte mai bine. Noi amŭ dejunatŭ la casa de scaldă sub cortŭ și încă nu mi-s'a datŭ nicĭ unu momentŭ, în care sĕ-mĭ descoperŭ sentimentele mele Isidorei. In fine am preiectatŭ o micŭ preumblare în Karlsruhe, care, nicĭ unŭ pătraru de óră dela scăldĭ, îțĭ oferă o privelisce plăcută în valea Elbei.

Isidora se aninǎ de brațulŭ meu, ér bĕtrânii ne urmară. La jumĕtatea drumului îi întâlni unŭ străinŭ, pe care'lŭ salutară; ei stăteau pe locŭ, dér noi mergeamŭ totŭ mai departe. Seriositatea, ce-o aveam la inimă, se oglindă și în privirea Isidorei.

In fine ajunsemŭ la Karlsruhe. Aprópe tremurândŭ am începutŭ: „Astfelŭ suntŭ decĭ apróape dispărute frumósele momente, în carĭ puteam sĕ mĕ bucur de apropierea d-tale. Décă-mĭ voiu aduce vr'odată aminte de acésta lume frumósă“.....

„Oh! atuncĭ vĕ aduce-țĭ sigurŭ și de mine aminte“, rĕspunse ea iute.

„Eu nicĭ-odată nu voiu uita dilele acestea“.

Linŭ roșindŭ ea 'șĭ plecă capulŭ. Atuncĭ m'am aruncatŭ la piciórele ei și i-am mărturisitŭ sentimentele mele cele mai sânte; am vĕdutŭ străourându-se o lacrimă din ochiulŭ ei, voia sĕ fugă, am reținut'o.

„Decide asupra mea“! strigamŭ în flacăra cea mai înaltă a patimei, „viitorulu meu depinde dela acéstă óră“.

Atuncĭ îmĭ rĕspunse linŭ, cu buze tremurânde, și lacrămile i-se rostogoliaŭ pe obrajĭ: „Tatălŭ meu a decisŭ deja asupra sorții mele; nu — nu e permisŭ a Vĕ audi cuvintulŭ“.

Și pe mine mĕ cuprinse o înspăimêntătóre rĕcélă în tóte adêncurile inimei mele și o durere grozavă mĕ nimicĭ. In fine m'am reculesŭ și aflându-mĭ érășĭ cuvinte, disei:

„Viitorulŭ meu l'ai nimicitŭ d-ta, lasă-mĭ celŭ puținŭ reamintirea trecutului, dă-mĭ unŭ amanetŭ alŭ acestorŭ dile!

Atuncĭ îmĭ dete tremurândŭ batista, pe care se afla numele sĕu, și lacremile nóstre ferbințĭ curgeau vale pe obrajĭ.

Și cumŭ eramŭ noi încă perduțĭ în durerile nóstre, de-odată audŭ vocea tatălui meu la spate: „Dumnedeu dée-vĕ bine, copii! Voi sunteți deja bine cunoscuțĭ!“

Speriațĭ ne-amŭ despărțitŭ și stamŭ perplecsĭ aci. „Na, na!“ strigă tatălŭ meŭ, „o sărutare de mână nu-i nicĭ o primejdiă între voi amêndoi. Venițĭ la inima mea, copii! așa-i că bĕtrânulŭ Lichtenfels și-a întocmitŭ bine isprăvile sale?“

Ardêndŭ m'am aruncatŭ la peptulŭ tatălui meu și apoi iute la piciórele Isidorei mele, care cu strigătulŭ: „vere Herman!“ cădŭ în brațele mele.

Astfelŭ ne-amŭ găsitŭ; eu sunt celŭ mai fericitŭ omŭ pe sub sóre: Isidora e a mea, și eu sciu, că ea mĕ iubesce! Willmar, vină cu Maria ta câtŭ mai curêndŭ; tu sĕ contribui la festivitatea serbărei nóstre, căcĭ Isidora și eu ținemŭ multŭ, ca aicĭ sĕ fimŭ cununațĭ. Reînvie încă-odată în amiculŭ tĕu acestŭ surisŭ de argintŭ alŭ timpului, care nu străluce nimenui de două-orĭ, și binecuvêntă pe Herman alŭ tĕu în momentulŭ celŭ mai sântŭ alŭ vieței sale, cu credința și pietetea ta! Vină îngrabă tu, fericitule, la celŭ fericitŭ; vină, Isidora încă te rógă prin mine sĕ vii le cea mai frumósă di de bucuriă a sincerului tĕu Herman!

Dionisie Juga.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 20 Iulie 1891.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ
Viena	10.50	8.—		3.25
Budapesta	8.30	1.50	5.50	9.15
Szolnok	11.38	3.57	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53	7.06	1.50	2.12
	4.—	7.13	2.24	2.19
Mezö-Telegd	4.39	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		3.57	
Bucia	6.05	8.51	4.29	
Ciucia	6.31	9.07	4.55	4.21
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55
Stana	7.29		5.51	
Aghiriș	7.49		6.12	
Ghirbău	8.01		6.25	
Nădĕșel	8.14		6.39	5.47
Clușiu	8.29	10.37	6.56	6.—
	8.46	11.10	8.20	6.18
Apahida	9.03	11.28	8.45	6.34
Ghiriș	10.12	12.38	10.21	7.34
Cucerdea	10 37	1.14	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.21	11.17	
Vințul de sus	11.04	1.29	11.26	
Aiudŭ	11.28	1.54	11.54	8.22
Teiușŭ	11.45	2.13	12.18	8.38
	12.13		12.58	8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blașiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copșa mică	1.51		2.48	9 48
	2.12		3.03	9.50
Mediașŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabatopole	3.04		4.07	10.28
Sighișóra	3 46		4.49	11.04
Hașfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apața	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Brașovŭ	8.—	Tren de persóne	10.05	2.09
		12.20		2.19
Timișŭ		1.41		3.01
Predealŭ		2.26		3.31
Bucurescĭ		8.50		9.30

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.35		8.50	
Predealŭ	1.12		5.16	
Timișŭ	1.42		5.57	
Brașovŭ	2.18	4.20	6.58	
	2.48	5.07		7.23
Feldióra	3.19	5.42		8.03
Apața	3.40	6.09		8.37
Augustinŭ	3.56	6.55		9.04
Homorodŭ	4.29	8.23		9.46
Hașfalĕu	5.34	8.53		11.03
Sighișóra	5.54	9.31		11.29
Elisabetopole	6.21	10.09		12.06
Mediașŭ	6.42	10.31		12.37
Copșa mică	6 55	10.47		12.53
	6.57	11.06		1.18
Micăsasa		11.42		1.39
Blașiu	7.31	11.57		2.13
Crăciunelŭ		12.28		2.27
Teiușŭ	8.—	1.08	1.25	2.49
	8.07	1.35	1.50	3.47
Aiudŭ	8.24	2.05	2.12	4.07
Vințul de sus		2.13	2.19	4.28
Uióra		2.31	2.39	2.34
Cucerdea	8.54	3.18	3.15	4.52
Ghirișŭ	9.23	4.45	4.32	5.26
Apahida		5.14		6.34
Clușiu	10.45	6.08	4.53	6.52
	11.01	6.29	5.30	7.40
Nădășelŭ		6.47	5.47	8.—
Ghîrbău				8.15
Aghireșŭ		7.02	6.11	8.29
Stana	12.17	7.28		8.53
B. Huiedin	12.47	7.47	6.43	9.12
Ciucia		8.25	7.12	9.51
Bucia		8.51		10.06
Bratca	1.26	9.10	7.51	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.17	11.17
Oradea mare	2.18	10.44	8.42	11.51
	2.25	11.04	8.47	12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.09	2.24
Szolnok	5.26	3.31	11.51	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.55	8.40
Viena	1.40	1.40	7.20	6.05

Mureșŭ-Ludoșŭ—Bistrița

Murĕșŭ-Ludoșŭ	4.—
Țagu-Budatelicŭ	6.48
Bistrița	9.59

Bistrița—Mureșŭ-Ludoșŭ

Bistrița	1.16
Țagu-Budctelicŭ	4.15
Murĕșŭ-Ludoșŭ	7.21

Nota: Numerii încuadrațĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuș

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Viena	10.50	8.—	3.25
Budapesta	8.15	1.50	9.50
Szolnok	11.14	3.57	1.05
Aradŭ	3.45	6.52	5.24
	4.30	T. d. per. 2.20	5.46
Glogovațŭ	4.42	2.34	5.57
Gyorok	5.03	3.05	6.19
Paulișŭ	5.14	3.23	6.30
Radna Lipova	5.32	3.39	6.48
Conop	5.56		7.12
Bêrzava	6.12		7.27
Soborșinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.33
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicica	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	9.50		10.19
Orăștia	10.16		10.50
Șibotŭ	10.36		11.16
Vinț. de josŭ	11.—		11.44
Alba-Iulia	11.26		12.06
Teiușŭ	11.53		12.38

Teiuș-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Teiușŭ	3.09		1.39
Alba-Iulia	3.50		2.19
Vinț. de josŭ	4.09		2.36
Șibotŭ	4.52		3.03
Orăștia	4.55		3.30
Simeria (Piski)	5.23		4.17
Deva	5.59		4.33
Branicica	6.24		4.55
Ilia	6.49		5.17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.53
Soborșinŭ	8.03		6.24
Bêrzava	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.14	7.46
Paulișŭ	9.58	6.01	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8 08
Glogovațŭ	10.34	6.49	8.30
Aradŭ	10.46		8.40
	11.18	8.24	9.05
Szolnok	4.15	11.51	2.21
Budapesta	7.20	1.55	5.50
Viena	6.05	7.20	1.40

Simeria (Piski) Petroșenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.26	4.58
Hațegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	12.—	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Banița	9.21	3.19	8.04
Petroșenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroșenĭ-Simeria (Piski)

Petroșenĭ	6.—	10.50	6.20
Banița	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Hațegŭ	8.36	1.54	8.25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timișóra

Aradŭ	6.15	11.30	7.15
Vinga	7.32	12.47	8.04
Timișóra	8.42	2.04	8.57

Timișóra—Aradŭ

Timișóra	6.20	1.11	5.05
Vinga	7.21	2.46	6.40
Aradŭ	8.03	3.50	7.50

Ghirișŭ—Turda

Ghirișŭ	7.48	10.35	3.40	10.20
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirișŭ

Turda	4.50	9.30	2.30	8.50
Ghirișŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighișóra—Odorheiu

Sighișóra. . .	4.30	11.25
Odorheiu . . .	7.21	2.11

Odorheiu—Sighișóra

Odorheiu. . .	8.15	3.15
Sighișóra. . .	10.52	6.10

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.50
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	6.48

Copșa-mică—Sibiiu

Copșa mică	3.—	10.47	7.10
Șeica-mare	3.31	11.27	7.43
Loamneș	4.15	12.08	8.27
Ocna	4.46	12.38	8.59
Sibiiu	5.10	1.—	9.23

Sibiiu—Copșa-mică

Sibiiu	7.35	4.34	10.17
Ocna	8 02	4.58	10 43
Loamneș	8.30	5.25	11.09
Șeica-mare	9 05	5.55	11.40
Copșa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea-Oșorheiu-R.-săs.

Cucerdea	2.50	8.20	2.41
Ludoș	3 34	9.11	3.27
Oșorheiu (	5.20	11.17	5.14
(	5.35		5.36
Regh.-săs.	7.10		7.15

Regh.-săs.-Oșorh.-Cucerdea

Regh.-săs.		8.—	8.15
Oșorheiu (		9.35	9.53
(	5.21	5.54	10.20
Ludoș	6.58	7.41	12.06
Cucerdea	7.47	8.25	12.50

Simeria (Piski)—Hunedóra

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Cerna	11.13	5.03	9.34
Hunedóra	11.48	5.38	9.58

Hunedóra—Simeria (Piski)

Hunedóra	4 46	2.32	7.22
Cerna	5.11	3 —	7.50
Simeria	5.28	3.20	8.10

Brașov—Zêrnescĭ

Brașov	5.45	2.58
Zêrnescĭ	7.26	4.39

Zêrnescĭ—Brașov

Zêrnescĭ	8.—	5.20
Brașov	9.24	6.44

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ